

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Κατά τὴν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν γενομένην ἐκσκαφὴν προχωμάτων παρὰ τὴν Γάζαν τῆς Παλαιστίνης ἀνευρέθησαν λείφαντα ναοῦ τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων. Τὰ Μωσαϊκὰ παριστάνοντα ἀμφορέα, καλάθους μὲ σταφύλια καὶ περιστεράς. Τὸ σύνολον παριστᾶ κλῖμα ἐπεκτεινόμενον εἰς συνελιγμοὺς φέροντας πετρὸν ἥ ἄλλο ξύλον.

— Εργάται ἔργαζόμενοι πρὸς κατασκευὴν ὅδοῦ ἔξωθιτῆς ἐν Ἰκαρίᾳ — τῆς Σάμου — μόνης τῆς Θεοκτίστης ἀνεῦρον δύο πήλινα δοχεῖα, ἐντὸς τῶν ὅποιων περιείχοντο 221 νομίσματα ἀργυρᾶ, μεσαιωνικῆς ἐποχῆς. Τὰ νομίσματα εἰνεῖς ὅμοια πρὸς τὰ Κρητικὰ ἀργυρᾶ πεντάρδαχμα, φέροντα δ' ἐπ' αὐτῶν διαφόρους λατινικοὺς χαρακτήρας καὶ παραστάσεις καὶ ἔχοντα βάρος τεσσάρων ὄκαδων.

— Μετετέθησαν ἐναλλάξ οἱ ἔφοροι ἀρχαιοτήτων Ναυπλίου Α. Φιλαδελφεὺς καὶ Πατρὸν Ν. Κυπαρίσσης.

— Τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον ἀπέκτησεν ἐσχάτως μίαν μικράν, ἄλλα μεγάλης ἁξίας συλλογὴν νομισμάτων, κληροδοτηθεῖσαν εἰς αὐτὸν διὰ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀγγλοῦ διπλωμάτου Τζων Γκόρμαν Φόρντ, ὅστις εἶδικὸς εἰς τὴν Ἑλλην. τέχνην, συγέλεγεν ἰδιώς Ἑλλην. νομίσματα. Ἐκ τῶν 164 νομισμάτων, ἀτίνα ἀφήνει εἰς τὸ Βρεταν. Μουσεῖον, μόνον δύο εἰνεὶ Ρωμαϊκά, τὰ δὲ ἄλλα Ἑλληνικά, ιῶν καλλιτέρων ἀποχῶν. Ἡ συλλογὴ περιέχει Ἑλληνικὰ νομίσματα τῆς Σικελίας, ἰδιώς τῶν Συρακουσῶν, τῆς Νοτίου Ιταλίας, ὡς τοῦ Ἡρακλείου, τοῦ Τάραντος καὶ τοῦ Μεταπόντου. Ἐκ τῶν τελευταίων ὑπάρχει ἐν νόμισμα προφανῶς μοναδικὸν καὶ ἐπομένως μὴ περιγραφὲν εἰσέτι, καὶ τὸ ὅποιον φέρει τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἡρακλέους, κρατοῦντος ἐπὶ τῶν ὅμων του τὸ χόπαλόν του. Ἐπίσης ἀντιρροσπεύνονται ἐν τῇ συλλογῇ καὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Οὕτω τὸ Μουσεῖον ἀπέκτησεν ὡραῖα νομίσματα τῶν Βασιλέων τῆς Μακεδονίας ἀπὸ Φιλίππου Β' καὶ ἐντεῦθεν, ὡς καὶ νομίσματα τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων τῆς Συρίας.

Πλὴν τῶν νομισμάτων ὑπάρχει ἐν τῇ δωρηθείσῃ συλλογῇ καὶ εἰς κοριμὸς γυμνῆς Ἀφροδίτης ἐξ Ἑλληνικοῦ μαρμάρου καὶ πολλοὶ πολύτιμοι λίθοι χαραγμένοι.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Νέος ποιητής, δ. κ. N. Χάρης Μπουνφίδης, ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του μὲ μίαν ποιητικὴν συλλογὴν ἐκ δέκα συντόμων ποιημάτων μὲ τὸν παράξενον τίτλον: «Τραγούδια σὲ μοντέρνους σκοπούς». Ο ποιητὴς ἔγραψε ἐν τῷ προλόγῳ ὅτι τὰ τραγούδια του δὲν είναι οὔτε ποιήματα, οὔτε πρόξεις. Καὶ πολὺ σωστά. «Ο στίχος εἰνεὶ τόσον ἐλεύθερος, ὥστε ἐκφεύγει ἀπὸ τὸ μέτρον, τὸν ωνθόν, τὸν διοικοκαταλληλεῖαν. Ο κ. Μπουνφίδης προσέχει εἰς τὴν ἐκτύλιεν τῆς ἴδεας, ἡτοις ὅμως ἀτονεῖ ὡς ἐκ τῶν συχγῶν ἐπαναλήψεων. Τὸ καλλίτερον ποίημα εἰνεὶ τὸ «Τελευταῖον».

— Ο ἐν Rognac τῆς Γαλλίας διαιρέγων Ἑλλην ποιητὴς κ. Σωτήρης Σκίτης ἔξέδωκε τὴν διάλεξιν ἣν ἔδωκεν ἐσχάτως ἐν Μασσαλίᾳ, προσκλήσει τῆς αὐτόθι Γεωγραφικῆς Ἐταιρείας εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Faculté des Sciences, ὑπὸ τὸν τίτλον «Les représentations Hellades et l'Hellenisme». Ο διλητής ἔγραψε τὴν δύναμιν καὶ ἐνότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὰ διάφορα τμῆματα τοῦ Ἑλλ. βασιλείου, τὰς Ἰονίους, τὴν Κρήτην, τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, τὴν Ἡπειρον,

εἰς τὰ ὑπὸ ἔνεην κυριαρχίαν ὡς ἡ Κύπρος, ἡ Σμύρνη, ἡ Τραπεζοῦς καὶ εἰς τὰς παροικὰς τῆς Αἰγαίου, Μασσαλίας, Νέας Υόρκης κατε. «Ολαι αὐταὶ αἱ μικραὶ Ἑλλάδες συντελοῦν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἱδεώδους καὶ εἰς τὴν πρόσοδον τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἡ διάλεξις ποικιλλεῖται καὶ ὅποιον διάλεκτος διαφέρει τὸν περιγραφό. Ἡ διγγησὶς τοῦ ἔχει περιγραφικότητα, καὶ τοῦ ἔνδιαφέροντος καὶ δὲ στερεῖται πρωτοτυπού ἐκφράσεως. Τὰ πλεῖστα στρέφονται περὶ τὴν γυναικείαν ἀπιστίαν· καὶ κυρίως τὴν συζυγικήν. Ἡ γυναίκα, εἰς τὰ ἔργα τοῦ Κλήμη καταδικάζεται, παρίσταται δὲ ὁ ἀνήρ ὡς θύμα τῆς. Τὰ καλλίτερα διηγήματα τῆς σειρᾶς αὐτῆς εἰνεὶ τὸ «Ολίγας στιγμὰς πρὸν πανδευτῆρι» ἰδίως διὰ τὸ τέλος του καὶ ἡ «Οἰκογενειακὴ τραγῳδία», διὰ τὴν ψυχολογίαν. Ο «Ἐνας ἔρως», εἰνεὶ μία συντακτικὴ εἰκὼν ζηλοτυπίας. Ἐκ τῶν ἄλλων διηγημάτων τὸ «Ἐνα γλέντι» εἰνεὶ χαρακτηριστικὴ σκηνὴ τῆς συνήθους λαϊκῆς διασκεδάστεως ἡ δποία καταλήγει εἰς κανγάν καὶ «Ο Κώστας καὶ ὁ Γιάννης» περιγραφὴ δύο πανομοιοτύπων φίλων. Ἡ «Μία τρελλή» εἰνεὶ ἀπίγησις μιᾶς ἀγρίας Βουλγαρικῆς ἐπιδρομῆς ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐν τέλει ἐπισυνάπτονται ἐντυπώσεις ἡσσούσος ἁξίας, ἐμπνευσμέναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

Εἰς τὰ «Ἀνθὴ τῆς Φαντασίας» ὑπάρχουν σελίδες ἀξιαὶ πολλῆς προσοχῆς καὶ ἡκίστα φανταστικαί. «Ο ρεαλισμὸς πάλλεται ἐν αὐταῖς. Γλωσσικῶς, ὑστερεῖ ὁ γράφων» μεταχειρίζεται εἰς ἄλλα μὲν διηγήματα καθαρεύουσαν, εἰς ἄλλα δὲ δημοτικήν. «Ἄλλο» εἰς τὴν χρῆσιν ἀμφοτέρων συγνατὰ τις ἐνίστεις ὑπερβολάς καὶ ἀδεξιότητα. Τὸ ἐλάττωμα ὅμως αὐτὸν τὸ καλύπτει ὑφος ἀρκετὰ ἐλκυστικόν.

— *Les Annales franco-allemandes*. Υπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἥρξατο ἐκδιδομένη ἐν Ἀθήναις ἐπιτιθέωρησις ἐρδομαδιαία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μιχ. Μποροσσού.

«Δασογραφία». Δελτίον τῆς Λαογραφικῆς Ἐταιρείας. Τομὸς ΣΤ' τεῦχος Γ'. καὶ Δ'. Περιέχει μελέτας τῶν κ. κ. Ν. Πολίτου, Σ. Κυριακίδου, Γ. Καψάλη, Ι. Σταμνοπούλου, Φ. Κουκουλέ, Α. Ἀλεξανδρῆ καὶ ἄλλων, ὡς καὶ λαογραφικὰ ἀνακοινώσεις ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

«Ιδρυθεῖσα τῷ 1841

Μετοχικὸν κεφάλαιον δρ. 20,000,000
Αποθεματικὸν δρ. 13,500,000

— Εκδοσίς τραπεζικῶν γραμματίων.—Προεξοφλήσεις.—Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματογράφων καὶ ἐμπορευμάτων.—Δάνεια ἐνυπόθηκα.—Δάνεια πρὸς νομικά πρόσωπα καὶ γεωργούς.—Ἄγορά καὶ πώλησις συναλλαγμάτος.—Πιστωτικαὶ ἐπιστολαὶ.—Καταθέσεις ἐν ὅψει καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογού.—Καταθέσεις ἔντοκοι.—Ταμειατήριον.—Ταμεῖον τίτλων πρὸς φύλαξιν.

— *Άνωτερα μαθήματα πιάνου*
ὑπὸ τῆς δεσπ. ΕΛΕΝΗΣ ΣΠΑΝΔΩΝΙΔΟΥ
ἀριστούχου τοῦ Ὡδείου τῆς Βιέννης
«Οδὸς Σπάρτης 5